

δ' ἔτη βραδύτερον καθηγητῆς ἐν τῷ λυκείῳ Καρλομάγνου. Τῷ 1830 διεδέχθη τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Βακελὲν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς χημείας, ἣν καὶ ἐδίδαξε μέχρι τοῦ 1887. Ἐπὶ 80 ἔλα ἔτη ἐργασθεὶς ἐν τῷ φυσιογραφικῷ μουσεῖῳ κατέγινεν ἰδίως εἰς τὴν μελέτην τῶν λιπαρῶν σωμάτων καὶ τῶν βαφικῶν ὑλῶν. Ὡς γνωστὸν ὁ Σεβρέλ εἶνε ὁ εφευρέτης τῶν ἐκ στέατος κηρίων.

Ἐστία εἶνε ὁ τίτλος δράματος τοῦ Αἰμιλίου Βερζερά τοῦ ὁποῖον μέλλει νὰ παρασταθῇ ἐν τῷ παρισινῷ θεάτρῳ τῶν Variétés, πρωταγωνιστοῦσης τῆς Σάρας Βερνάρ.

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Πεκίνου πανηγυρίζει κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὴν χιλιετηρίδα αὐτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ἐν Ἀρκανσὰς τῆς Ἀμερικῆς εἰς μαῦρος ὀνόματι Ἀβραάμ Λίγκολν ἐγένετο αἰφνης πλούσιος, ἐνῶ ἦτο πτωχότατος, διὰ τῆς εὑρέσεως 70 χιλ. δολλαρίων κεκρυμμένων ἐντὸς κορμοῦ δένδρου παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Μισισσιππῆ. Ὁ εὐτυχὴς μαῦρος εἰς ὑπερβολὴν ἐνάρετος ἠθέλησεν ἐν ἀρχῇ νὰ ζητήσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ θησαυροῦ καὶ μόλις ἐπέισθη ὑπὸ τῶν οἰκείων νὰ μὴ προβῇ εἰς τοῦτο.

— Ἡ πολιτεία τοῦ Κοννεκτικουτ ἐν Ἀμερικῇ ἐψήφισεν ὀριστικῶς νόμον ἀπαγορεύοντα τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ εἰς παιδία μικρότερα τῶν 16 ἐτῶν. Ὁ νόμος οὗτος ἔχει αὐστηροτάτας ἀπαγορευτικὰς διατάξεις: ὁ πωλῶν ἢ παρέχων καπνὸν εἰς ἀνήλικον παιδίον τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι 50 δολλαρίων, παιδίον δὲ συλλαμβανόμενον μὲ τὸ σιγάρον ἀνὰ χεῖρας τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρις 7 δολλαρίων.

— Κατὰ τινὰ παραστάσιν τῆς «Καλύβης τοῦ Μπάμπια Θωμᾶ» ἐν πόλει τῆς δυτικῆς Βιργινίας συνέβη τὸ ἐξῆς δυστύχημα: μεγάλη λυχνία πετρελαίου ἀνηρτημένη ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἔπεσε καὶ διαρραγεῖσα μετέδωκε τὸ πῦρ εἰς τὰ παραπετάσματα. Τὸ κοινὸν ἐντρομον ἐτράπη εἰς φυγὴν, ἐκ τῆς συμπίεσεως δὲ ταύτης πολλοὶ ἐπληρώθησαν· εὐτυχῶς οὐδεὶς ἐφονεύθη. Τὸ πῦρ ἐγκαίρως προληφθὲν ἐσβέσθη ἔνευ μεγάλης ζημίας.

— Ἐν Χικᾶγο ἰδρύθη ἄρτι ἐργαστάσιον, ἐν τῷ ὁποίῳ κατασκευάζονται καθ' ἑκάστην ἐν ἑκατομμύριον πέταλα. Πρὸς τοῦτο ἐργάζονται 65 μηχαναί, ὧν ἑκάστη παρέχει ἔτοιμα 550 πέταλα κατὰ λεπτόν, ἐν ᾧ πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει μηχαναὶ παρήγγον οὐχὶ πλείονα τῶν 45 πέταλων κατὰ λεπτόν.

— Ἐν Νέα Ὑόρκῃ πλούσιος τραπεζίτης ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ κτίσῃ οἶκον ὑψηλότατον ἀποτελούμενον ἐκ δεκαεσσάρων ὀρόφων. Μόλις δὲ εἶχε φθάσῃ τὸ οἰκοδόμημα εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον καὶ ἐκρημνίσθη αἰφνης ἐκ θεμελίων. Εὐτυχῶς ἡ καταστροφὴ συνέβη κατὰ κυριακὴν καὶ οὐδεὶς ἐργάτης ἢ ἄλλος τις ἐτάφη ὑπὸ τῇ ἐρείπια.

— Εἶνε ἐκτεθειμένος πρὸς πώλησιν ἐν Βρυξέλλαις παρὰ τινι κοσμηματοπώλῃ θαυμασίος ἀδάμας βάρους 24 1/8 καρατ. καὶ διαυγέστατος. Ἡ ἀξία αὐτοῦ υπολογίζεται εἰς 100 χιλ. φράγκων. Ὁ ἐκποῶν αὐτὸν εἶνε πρίγκηψ τις, εἰς ὃν ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου Β'.

— Ὡς γνωστὸν ἐν Ἀμερικῇ αἱ πόλεις φυτρῶνουν ὡς οἱ μύκητες. Πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐκτίσθη ὁ πρῶτος οἶκος νέας πόλεως ἐν τῷ Βορειαμερικανικῷ κράτει Βιχίγαν, εἰς ἣν ἐδόθη τὸ ὄνομα Γιάδσταρ. Τὴν σήμερον ἡ πόλις αὕτη ἀριθμεῖ 2000 κατοίκους, ἔχει μίαν εὐρείαν ὁδὸν φωτιζομένην δι' ἠλεκτροκίνητων λαμπτήρων, δημαρχεῖον, πέντε ναοὺς, τρία σχολεῖα, δύο τραπέζας, ἑξ ἐργοστάσια, μίαν ἐφημερίδα καὶ πεντήκοντα ἐμπορικὰ καταστήματα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο ΒΡΑΧΙΩΝ ΜΙΑΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ

Μεταξὺ τῶν προσώπων τοῦ ἐν Βιέννῃ νέου δραματικῆς θεάτρου (Hofburgtheater) ἐξέχει διὰ τὴν τέχνην ὅσον καὶ διὰ τὸ εὐπλαστον τοῦ σώματος ἡ ἠθοποιὸς Χαύερλανδ. Κατὰ τὰς βιενναίας ἐφημερίδας ὁ δεξιὸς βραχίον τῆς καλλιτέχνιδος ταύτης ἔχει καὶ μικρὰν ἱστορίαν προσθέτουσαν πλείονα σημασίαν εἰς τὸ κάλλος τοῦ καὶ προσεπικυροῦσαν αὐτό. Ἡ ἱστορία εἶνε ἡ ἐξῆς: Ὁ ἐν Δρέσδῃ γλύπτῃ Σίλιγκ, ὁ κατασκευάσας τὸ ἄγαλμα τῆς Γερμανίας, ὅπερ ἐστήθη παρὰ τὸν Ῥήνον, ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐζήτει εἰς μάτην πρότυπον διὰ τὸν δεξιὸν βραχίονα αὐτῆς κρατοῦντα τὸ αυτοκρατορικὸν στέμμα. Ἀπηλπισμένως πλέον ἐκ τοῦ κακοσχῆμου ὄλων τῶν βραχιόνων τῶν ἐν Δρέσδῃ γυναικῶν ἔτυχε νὰ μεταβῇ ἐσπέραν τινα εἰς τὸ θέατρον. Ἐξενίζετο ἐκεῖ τότε ἡ δεσπινὴ Χαύερλανδ' εἰς τινα δὲ σκηνὴν τοῦ παριστανόμενου δράματος, ἐκίνησε τὸν δεξιὸν βραχίονα μετὰ τσαύτης μεγαλοπρεπείας, ὥστε ὁ καλλιτέχνης ἀνεπίδησε περιχαρῆς ἐκ τῆς θέσεώς του. Εἶχεν εὖρη ὅτι ἐζήτει. Τὴν ἐπομένῃν ἐπισκεφθεὶς τὴν ἠθοποιὸν, ἀφηγγήθη τὸ συμβάν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ παράσχη ὡς πρότυπον τὸν βραχίονά της εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς πατρίδος. Εὐχαρίστως ἀποδεχθεῖσα τὴν πρότασιν μετέβη εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Σίλιγκ καὶ ἀνασύρουσα τὴν δεξιὰν χεῖριδα ἔδωκε τὸ πρότυπον τοῦ θαυμασίου ἐκείνου βραχιόνου, ὃν ἀναπαρέστησε γιγάντειον καὶ ἀθάνατον ἡ τέχνη.

ΑΚΟΥΣΙΩΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΚΑΛΛΟΝΗ

Κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Νικαίας εἶχε προκηρυχθῆ καὶ ἀγὼν καλλονῆς ἐν δημοσίῳ χορῶ μεταξὺ τῶν ἀνευ προσωπίδος γυναικῶν, τοῦ ὁποῖου ἄθλον εἶχον ταχθῆ χίλια φράγκα. Τὸ βραβεῖον ὁμοψήφως ἐδόθη εἰς τὴν πλουσίαν ἀμερικανίδα κυρίαν Πήρς. Ἡ περικαλλῆς ἀμερικανὶς μετ' ἐκπλήξεως ἔμαθε τοῦτο, καθόσον ἠγνόει καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος τὴν ὑπαρξίν, οὐδ' ἠνόησε νὰ συμμετάσχῃ αὐτοῦ καὶ ὅλως ἀμέριμος περιήρχετο τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ. Ἐν τούτοις λαβούσα τὸ χιλιόφραγκον βραβεῖον ἐδώρησεν αὐτὸ αὐθραι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΕΠΙΣΟΔΙΟΝ

Τὸ ἐξῆς φοβερὸν ἐπιεσόδιον συνέβη ἐσχάτως εἰς σιδηροδρομικὸν συρμὸν παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Βιργινίας: Ἐν ᾧ ἔμελλε νὰ διασχίσῃ εὐρύτατον λειμῶνα εὐρέθῃ οὗτος πυρπολούμενος. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ἤλπισαν ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ διέλθωσι τὴν ζώνην τοῦ πυρός, ὕστερον ὁμῶς εἶδον ὅτι ἦτο αὕτη πολὺ μᾶλλον ἐκτεταμένη ἢ ὅσον ἐφαίνετο μακρόθεν. Ὁ συρμὸς τότε ἀνέκοψε τὸν δρόμον καὶ ἤρχισε νὰ ὀπισθοχωρῇ. Ἄλλ' ἦτο ἀργά: τὸ πῦρ εἶχε καταλάβῃ ἐκ τῶν ὀπισθεν τὴν ὁδὸν, προυχώρει δὲ ταχέως καὶ ἐκ τῶν ἐμπροσθεν. Οἱ ἐπιβάται ἐντρομοὶ ἐβλεπον ἐγγίζοντα βέβαιον θάνατον ὁ ἄηρ καθίστατο πνιγηρὸς, ἐκαίνοντο σχεδὸν ἐντὸς τῶν ἀμαξῶν. Ἐπὶ τέλους ὁ μηχανικὸς βλέπων τὴν τελευταίαν ὥραν ἐγγίζουσαν ἀπορασίξει

νά ρίψη τὸν κύβον. Ἐντείνει πᾶσαν τοῦ ἀτμοῦ τὴν δύναμιν καὶ μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος διευθύνει τὸν συρμὸν κατεπάνω εἰς τὰς φλόγας. Οὕτω διηλθον κυριολεκτικῶς διὰ μέσου τοῦ πυρὸς καὶ εὐρέθησαν εὐτυχῶς μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα εἰς ἐλευθέρων ἀέρα. Ἄν ἐπ' ὀλίγον ἔτι ἤργοπόρου ὄλοι θὰ ἔχοντο· αἱ ἀμαξαι εἶχον ἤδη ἀρχίσῃ νὰ καίωνται καὶ οἱ ἐπιβάται ἐπνίγοντο ἐξ ἀσφυξίας.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΤΗΝΩΝ

Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας δημοσιευθεῖσαν πρό τινος ἀπογραφικῆς σημείωσιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθ' ἅπασαν τὴν γῆν κτηνῶν ἀνέρχονται ταῦτα κατὰ πιθανὸν ὑπολογισμόν, εἰς 227,336,475 ζῶα κερασφόρα, 59,839,329 ἵππους, 449,668,456 πρόβατα καὶ 95,544,447 χοίρους. — Οἱ ἡμίονοι ὑπολογίζονται εἰς 8 ἑκατομμύρια, ὧν 2 ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν, 3 εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Ἰταλίαν, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὰ ἄλλα κράτη. — Αἱ αἰγες ἀνέρχονται εἰς 29 ἑκατομμύρια, ὧν 18 ἐν Εὐρώπῃ, 4 ἐν Ἀσίῃ, 3 ἐν Ν. Ἀμερικῇ, 4 ἐν Β. Ἀμερικῇ, Αὐστραλίᾳ καὶ Ἀφρικῇ.

ΦΡΙΚΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

Κρημνιζομένου τοῦ τοίχου ἐνὸς ὑπογείου ἐν Βενετία εὐρέθη κεκλεισμένος ἐντὸς αὐτοῦ ἄνθρωπος μόλις ζῶν, σκελετὸς κινούμενος, ὅστις ἐρρίφη εἰς τοὺς πόδας τῶν ἐργατῶν ζητῶν ἄρτον καὶ ἀέρα. Γενομένων ἀνακρίσεων ἀνεκαλύφθη ὅτι εἶχον ἐγκλείσῃ αὐτὸν ἐκεῖ οἱ γονεῖς του ὅπως σφετερισθῶσι κληρονομίαν τινὰ ἀνήκουσαν εἰς αὐτόν! Ἐρριπτον δὲ ὀλίγη τροφήν, ὡσάκις ἐνεθυμοῦντο τοῦτο, δι' ὅπῃς ἦν εἶχον ἀνοιξῆ εἰς τὸν τοῖχον.

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟΝ ΤΟΥ ΡΟΥΣΣΩ

Ἐν ἐκ τῶν συστατικῶν ὄλων τῶν ἐν Γενεύῃ ἐνοικιαζομένων δωματίων εἶνε ὅτι δῆθεν ἔχει κατοικίησιν ἐν αὐτῷ ὁ Ρουσσώ. Ἐσχάτως ξένος τις μεταβαίνει εἰς οἶκον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐνοικιάζοντο δωμάτια μετ' ἐπίπλων καὶ ζητεῖ ἐν.

— Ἰσα ἴσα, λέγει ἡ οἰκοδέσποινα, θὰ ἔχετε τὴν τύχην νὰ κατοικήσετε ἐκεῖ ὅπου ἔχει κατοικίησιν ὁ Ρουσσώ.

— Πῶς γίνεται;
— Αὐτὸ ποῦ σὰς λέω· καὶ δὲν ἄλλαξε μάλιστα τίποτε ἀπὸ τότε ἐδῶ καὶ ἑκατὸ χρόνια.

— Ἀστειεύεσθε;
— Λόγον τιμῆς! Κυτάξτε τὸ τραπέζι. Ἐδῶ ἔγραψε τὸ Κοινωνικὸν Συμβόλαιον.

— Ὡ! ὦ!...
— Ὅριστε τὸ συρτάρι ποῦ ἔβαζε τὰ ἀσπρόρρουχά του.

— Καλὲ ἀλήθεια!...
— Ἡ πολυθρόνα του· τὸ ρολόγι τοῦ τοίχου. Τὸ κρεβάτι ὅπως ἦτον...

— Ἄ! μὰ ἐλπίζω τούλάχιστον πῶς θ' ἄλλαξαν τὰ σεντόνια ἀπὸ τότε.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἡ χρησιμότης τοῦ στρατοῦ.

Ὁ μικρὸς Νίκος βλέπων ἀπὸ τὸ παράθυρον τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς μουσικῆς μεταβαίνει εἰς τὰ Ἀνάκτορα πρὸς ἀλλαγὴν τῆς φρουρᾶς:

— Μαμά, ἐκεῖνοι οἱ στρατιώταις ποῦ δὲν παίζουν μουσικὴ τί κάνουν ποῦ πηγαίνουν μαζί;

Ἡ ὥρα τοῦ Ἀγαθοπούλου.

Ὁ Ἀγαθόπουλος μετὰ τινος φίλου του γυρίζει ἐξω τὴν νύκτα διασκεδάζων. Ἡ ὥρα εἶνε προχωρημένη ὁ φίλος ἐβαρύνθη:

— Πᾶμε σπίτια μας πλειά· εἶνε δύο ἡ ὥρα.

— Μία εἶν' ἀκόμη, λέγει ὁ Ἀγαθόπουλος.

— Δύο εἶνε.

— Ὡχ, ἀδερφέ, μία σοῦ λέω... Τώρα τὴν ἄκουσα ποῦ χτύπησε δύο φοραῖς!

Ἀλλαγὴ τιμωρίας.

Ὁ Μιμῆς εἶνε, ὅπως τὰ πλεῖστα παιδιά, λαίμαργος, διὰ τοῦτο, ὡσάκις ἀτακτεῖ, ὁ πατὴρ του ὡς μόνην ποινήν ἐπιβάλλει νὰ φάγῃ ξηρὸν ψωμί.

Ὁ Μιμῆς χθὲς εἶχε κάμη μεγάλην ἀταξίαν καὶ προβλέπων τιμωρίαν πλησιάζει ταπεινῶς τὸν πατέρα του καὶ διὰ φωνῆς παρακλητικῆς:

— Καλὲ μπαμπᾶ, αὐτὴ τὴ φορά μὴ μ' ἀφίσης μόνον μὲ ψωμί, ἀφῆσέ με μόνον μὲ γλύκισμα.

Λογικὴ τῶν παιδῶν.

— Λιλίκα, τί θὰ 'πῆ χῆρος;

— Νά, ὁ ἄντρας τῆς χήρας.

Ἀφαίσεις κωλύματος.

Ἀστυνομικὸς κλητὴρ συλλαμβάνει χωρικόν, ὅστις προσεπάθει ν' ἀποσπᾶσῃ ἐνα μπάγκον ἐκ τῆς δένδρστοιχίας:

— Τί σοῦ φταίει ὁ μπάγκος καὶ πολεμᾶς νὰ τὸν βγάλῃς;

— Τί μοῦ φταίει, ὀρέ; Πιάνει τὸν τόπο καὶ δὲν μ' ἀφίγη νὰ κάτσω κατα' ἧς!

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΨΑΡΟΚΟΚΚΑΛΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΙΜΟΝ

Ὅχι σπανίως συμβαίνει νὰ σταθῇ καὶ πᾶσα προσπάθεια πρὸς κατάποσιν αὐτοῦ ἀποβαίνει ἐνίοτε ματαία, ἀνάγκη δὲ πολλάκις νὰ προστρέξῃ τις ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἰδίους δακτύλους ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν λαβίδα τοῦ ἱατροῦ. Ὅλα αὐτὰ ἀποφεύγονται δι' ἐνὸς ὤμοῦ αὐγοῦ. Συντρίβει τις τὸ κέλυφος καὶ ῥοφᾷ διὰ μιᾶς τὸ περιεχόμενον, οὕτω δὲ ἀσφαλῶς καὶ ἀκόπως παρασύρεται καὶ τὸ ψαροκόκκαλον.